

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 11.9.2009
СОМ(2009) 466 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И
ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ**

към интегрирана морска политика за по-добро управление в Средиземноморието

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

към интегрирана морска политика за по-добро управление в Средиземноморието

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Широкото обществено допитване, което доведе до приемането на интегрираната морска политика на ЕС през 2007 г. в огромната си част подкрепи концепцията, че увеличената икономическа морска дейност и опазването на околната среда могат да вървят ръка за ръка и да изградят симбиоза, ако са въведени подходящите управленски и комплексни механизми.

Средиземноморието е отличен пример за морски регион, в който човешката дейност може да доведе до по-високи икономически резултати от морето, като въздействието върху екосистемата е много по-слабо. Но действителността е с над двадесет крайбрежни държави с различна степен на икономическо развитие и на икономически капацитет, както и със значими политически несъгласия, включително по границите на териториалните и морски пространства. За разлика от други полузатворени морета, като Балтийско или Черно море, огромна част от средиземно море остава международни води, като поради това възникват много въпроси, свързани с управлението.

Седем от крайбрежните държави са членки на ЕС, две държави са кандидатки, а три са потенциални кандидати, обхванати от политиката на ЕС за разширяване. Останалите имат здрави и добре развити взаимоотношения с ЕС, главно чрез европейската политика за съседство. Всички с изключение на една са членки на Съюза за Средиземноморието.

Съобщението очертава механизмите и инструментите, които следва да бъдат мобилизирани за постигане на интегриран подход към управлението на морските дейности в Средиземноморския басейн. Предназначено е да допълни различните секторни действия, които развива ЕС в Средиземноморската зона. Докато интегрираната морска политика основно е насочена към държавите-членки, настоящото съобщение призовава за по-силно цялостно сътрудничество на подходящото равнище със средиземноморските партньори, които са извън ЕС.

2. КЛЮЧОВИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

Средиземно море осигурява по обем 30 % от световната търговия по море от или за повече от 450 пристанища и терминали, както и една четвърт от световния трафик по море на нефт. Бреговете му са дом за повече от 150 млн. жители, като броят се удвоява през туристическия сезон. В него е активен половината от риболовния флот на ЕС, като по-голямата част от съдовете са малки и занаятчийски, заедно с нарастващо морско производство на аквакултури. Натискът върху рибните запаси се упражнява също от съдове от нечленуващите в ЕС държави от Южното Средиземноморие.

Този много голям натиск от икономически дейности в средиземноморската екосистема продължава да расте. Докато секторът от една страна е засегнат сериозно от настоящата икономическа криза, от друга се очаква, че морският трафик вероятно ще продължи да нараства като резултат от увеличените нужди за превоз на пътници, туристи и стоки, включително енергия. Туризмът с круизи, например, се развива бързо, като всяко от големите Средиземноморски пристанища годишно посрещат над 1 млн. туристи с круизи. Изграждат се инфраструктурни, туристически и развлекателни съоръжения на вече гъсто населените и застроени брегови ивици (в някои крайбрежни региони на Италия, Франция и Испания застроените площи в първия километър брегова ивица вече надхвърлят 45 %).

Непрекъснато растящото човешко и икономическо развитие е довело до нараснало рушене на околната среда. Уязвимата морска среда в Средиземноморието е изправена пред бъдеща безпокойство комбинация от замърсяване от източници, разположени на сушата и кораби, отпадъци, въздействия върху биологичното разнообразие, прекомерен улов и рушене на бреговете. Средиземно море е класифицирано съгласно MARPOL като „специални зони“ за нефт от 1983 г. и за отпадъци от май 2009 г.¹. Съюзът за Средиземноморието сред приоритетите си подчерта очистването на Средиземноморието². Бреговата линия е под нарастваща заплаха, включително уникалното ѝ културно и природно наследство с над 400 обекта под защитата на UNESCO.

Средиземноморският регион е определен от междуправителствената работна група по изменението на климата като „гореща точка“ и най-много е застрашен от наводнения, брегова ерозия и допълнително рушене на терена³, което изостря нуждата от инструменти, които могат да облекчат адаптирането към изменението на климата. Незаконната имиграция по море е основна грижа в региона, показваща нуждата от сътрудничество със средиземноморските партньори за противодействие на явлението и за предотвратяване на загубата на човешки живот.

3. КЪМ ПОДОБРЕНО МОРСКО УПРАВЛЕНИЕ

Предизвикателствата по-горе изискват справяне с две големи слабости в управлението. Първо: в повечето средиземноморски държави, всяка секторна политика се изпълнява от своя собствена администрация, точно както всяко международно споразумение се изпълнява по свой собствен набор от правила, което прави прегледа на кумулативното въздействие от морските дейности, включително на басейново равнище, цел трудна за постигане. Второ: голямата част морско пространство, състояща се от международни води, прави трудно за крайбрежните държави планирането, организирането и регулирането на дейностите, които пряко въздействат върху териториалните им води и върху крайбрежието им. Комбинацията от тези два елемента води до ситуация, при която има тенденция политиките и дейностите да се развиват изолирано една

¹ MARPOL приложения I (Нефт) и V (Отпадъци).

² Парижка декларация от 13.7.2008 г. и свързаното позоваване на инициативата Horizon 2020.

³ SEC(2008) 2868.

от друга, без да е налице достатъчно координиране между всички области на дейност, въздействащи върху морето, както и между всички местни, национални, регионални и международни действащи лица. Това се явява в допълнение на други въпроси, основни за доброто управление — участие на заинтересованите страни, прозрачност на вземането на решения, и прилагане на договорените правила.

3.1. Ролята на средиземноморските крайбрежни държави

В основата на интегрираното разработване на политики в областта на морското дело е развитието на стратегически и интегриран подход на национално равнище⁴. Средиземноморските държави-членки се насърчават да продължат усилията си за изготвяне на собствени интегрирани морски политики. За да се улесни обменът на най-добри практики, Комисията създаде система за споделяне на информация и проследяване на напредъка⁵.

Някои държави-членки вече предприеха конкретни стъпки за подобро управление на морското дело. Въпреки това са необходими допълнителни усилия, особено за създаването на специални структури за вземане на решения, които да имат правомощията да координират различните политики.

Комисията ще:

- Предложи координаторите на високо равнище от държавите-членки редовно да обръщат внимание на Средиземно море с цел да се обсъди напредъка, постигнат в интегрираното разработване на политики в областта на морското дело.
- Насърчава държавите-членки да обменят най-добри практики в интегрираното морско управление, по-специално чрез програмите за Средиземноморието по целта за европейско териториално сътрудничество.

Полузатворения характер на Средиземно море и трансграничното въздействие на морските дейности се нуждаят от по-голямо сътрудничество със средиземноморските партньори, извън ЕС. Горespoменатата дейност по обмен на информация се разширява, за да включи партньори, които са извън ЕС и които проявяват интерес към интегриран подход. За тази цел партньорите извън ЕС могат да бъдат поканени да определят координатори, които да могат да участват, когато е необходимо, в диалог на високо равнище, засягащ целия басейн. Сътрудничеството за интегрирано разработване на политики в областта на морското дело и оттам по-доброто управление също ще се градят върху съществуващата многостранна рамка, Съюза за Средиземноморието, съществуващите двустранни споразумения и регионално сътрудничество от Европейската политика за съседство, както и отношенията с държавите кандидатки и потенциални кандидатки.

⁴ COM(2008) 395.

⁵ Връзки: http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/governance_memberstates_en.html
http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/memberstates_en.html

Комисията реши да:

- Създаде работна група, посветена на интегрираната морска политика с оглед да се започне диалог и да се обменят най-добри практики със средиземноморските крайбрежни държави, извън ЕС.
- Предостави техническа помощ по Инструмента за европейска политика за съседство и партньорство⁶ за средиземноморските партньори, които проявяват интерес към интегриран подход към морското дело, по този начин повишавайки съзнанието и подпомагайки определянето на цели и създаването на изпълнителни механизми.

3.2. Управление на морското пространство

Конвенцията на Обединените нации по морското право от 1982 г. (UNCLOS) предоставя главната рамка за повечето морски дейности и по много въпроси отразява обичайното международно право. Тя е ратифицирана от всички средиземноморски крайбрежни държави с изключение на Турция, Сирия, Израел и Либия.

Понастоящем преобладаващата част от средиземноморското морско пространство се състои от международни води. Приблизително 16 % от морското пространство се състои от териториални води, а 31 % се състоят от различни морски зони, често оспорвани от други крайбрежни държави поради големината на претенцията или поради това доколко е валидна⁷.

Тази ситуация означава, че огромна част от водите на Средиземно море са извън областите под юрисдикцията или суверенните права на крайбрежните държави. Вследствие на това тези държави не притежават предписателни или изпълнителни правомощия да регулират преобладаващо човешки дейности извън такива зони, включително по отношение на опазването на морската околна среда и за това как да се провеждат риболова и разработването на източниците на енергия. Отвъд тези зони държавите могат да приемат мерки само по отношение на собствените си граждани и плавателни съдове. Някои действия за опазването на морската околна среда и запазването и управлението на живите ресурси могат да бъдат предприети съвместно в ограничената рамка на регионалните конвенции, въпреки че остава проблемът за прилагането на приетите решения, включително срещу трети държави, които не са страна.

⁶ Документ за регионална стратегия на ИЕПС (2007—2013 г.) за евро-средиземноморско сътрудничество.

⁷ По отношение на водния стълб, пет крайбрежни държави задействаха законодателство, обявяващо прилежаща зона от 12 nm, непосредствено до териториалното им море за прилагане на митническите, данъчните, имиграционните или санитарни закони и норми. Пет крайбрежни държави са декларирали археологична зона, непосредствено до териториалното им море, с цел опазване на подводното им културно наследство. Четири крайбрежни държави са обявили защитени риболовни зони, а три държави са установили зони на екологична защита. Пет крайбрежни държави са обявили изключителни икономически зони (ИИЗ), в които крайбрежната държава упражнява суверенни права по отношение на живите и неживите морски ресурси.

Тази ситуация се дължи на факта, че в Средиземноморието проблемите за очертаване на границите между съседни държави са свързани със сложни и политически чувствителни спорове в област не по-широка от 400 морски мили. Тази ситуация контрастира на ситуацията в други полузатворени морета около ЕС, например като Балтийско море, за което повечето държави са решили въпросите с очертанятия въз основа на UNCLOS и са се споразумели за морските си зони.

С оглед на многостранното сътрудничество, с няколко изключения, международните и регионалните споразумения, регулиращи морските дейности, са насочени само за един сектор. Комисията започна проучване, целящо определянето на главните пречки, възпрепятстващи ратифицирането, изпълнението и постигането на съответствие с решенията за съществуващите споразумения и организации, занимаващи се с морското дело в басейна, както и на възможностите за по-добро многостранно сътрудничество и помощ в тази насока.

Ако трябва да се постигне напредък за многосекторен подход към морското дело, е необходим по-прозрачен преглед на работата, извършена от тези организации, включително на това, дали разпоредбите, приети или защитавани от тези органи, се наблюдават систематично и изпълняват изцяло. По подобен начин е необходима по-голяма яснота по отношение на ролите и отговорностите на крайбрежните държави, особено с оглед на управлението на морските зони в перспективата на устойчивото развитие.

Имайки предвид различията в политическата и икономическата ситуация, може да се насърчи подобряването на управлението на морското пространство на подрегионално ниво. В това отношение успех се постига, особено когато съседни държави се съгласят да очертаят обща морска граница или ефективно да управляват съвместно своите живи или неживи ресурси. Заинтересованите страни вече привлякоха вниманието на правителства и международни институции към спешната необходимост от напредък по тези въпроси.

Комисията ще:

- Подкрепя структуриран и неофициален диалог между средиземноморските крайбрежни държави посредством срещи на високо равнище, академични и други международни организации, с оглед да се подобри управлението на морското пространство, включително на подрегионално ниво.
- Предостави преглед на съществуващите споразумения и организации, свързани с морското дело в Средиземноморието.
- Изготви препоръки за подобряване на многосекторното сътрудничество между съществуващите споразумения и организации.
- Продължи да насърчава ратифицирането и съгласуваното прилагане на UNCLOS в двустранните си отношения.
- Започне проучване за разходите и ползите от установяването на морски зони.

3.3. Подобрено участие на заинтересованите страни

От самото начало на интегрираната морска политика силното участие на заинтересованите страни е нейна важна черта. Гражданското общество защитава подобрения диалог на регионално равнище като средство за подобряване на управлението на Средиземноморието. Наскоро в Средиземноморието беше създаден и Регионален консултативен съвет (РКС), който обединява заинтересованите страни от сектора на рибарството.

Участието на заинтересованите лица ще остане като главен приоритет в изпълнението в Средиземноморието на интегрираната морска политика.

Комисията ще:

- Насърчава платформи на заинтересованите страни да засягат редовно въпроси, свързани със Средиземно море, като целта е да се предложат приоритети за интегрираното разработване на басейново ниво на политики в областта на морското дело.
- Изследване на възможностите за по-добро асоцииране на заинтересованите страни от всички крайбрежни държави.

4. КОМПЛЕКСНИ ИНСТРУМЕНТИ ЗА ИНТЕГРИРАНО МОРСКО УПРАВЛЕНИЕ

Подобреното морско управление се нуждае от съответните комплексни инструменти, мобилизирани за създаване на допълнителен потенциал за свързан с морето икономически растеж и за осигуряване на опазване на околната среда и на по-добро бъдеще за крайбрежното население.

4.1. Морско пространствено планиране и морски стратегии

Въпреки че в момента е засегната от икономическата криза, се очаква морската дейност в Средиземноморието неминуемо да расте, от морските превози до развитие на възобновяемата енергия и потоците туристи. Нараснало използване на потенциала на басейна за растеж, при условия съвместими с постигането на добър екологичен статут, както и постоянното оптимизиране на резултатите, могат да се постигнат по-добре чрез морско пространствено планиране (МПП).

Последното е определено да предостави ефективен управленски инструмент за прилагане на управление, базирано на екосистемата, като засяга взаимосвързаните взаимодействия на морските дейности, конфликтите между различните използвания на пространството както и запазването на морските хабитати. Съобщението на Комисията за пътната карта от 2008 г.⁸ предоставя набор принципи за развитието на подходи с МПП от държави-членки на ЕС и също така могат да са полезни в по-широкия контекст на Средиземноморието.

⁸ COM(2008) 791.

Независимо от това в сравнение с другите морски басейни, практиките за МПП в Средиземноморието остават слаби, възможно като резултат от продължаващата деликатност, свързана с установяването на морските зони и очертаване на границите. Тези предизвикателства трябва да се решават, за да се предостави възможност пространственото планиране да се развие на подходящите нива.

Държавите-членки на ЕС се договориха за постигането на добър екологичен статут на морските води до 2020 г.⁹ чрез развитието на интегриращи „Морски стратегии“, прилагайки подход, базиран на екосистемата, към човешките дейности, въздействащи на морето, и които са свързани тясно с МПП. Изпълнението на такива задължения, когато е необходимо в сътрудничество в рамките на регионалните морски конвенции (а именно Барселонската конвенция и Генералната комисия по рибарство за Средиземно море (GFCM)), или на подрегионално ниво, е особено важно за прилагането в Средиземноморието на интегрирана морска политика. В допълнение, още „Средиземноморският регламент“¹⁰ е насочен към интегриран подход, базиран на екосистемата, към управлението на рибарството. Това ще бъде подсилено допълнително от предстоящата реформа на Общата политика в областта на рибарството на ЕС¹¹.

Комисията ще:

- Започне проучване за МПП в Средиземноморския басейн с цел да се идентифицират потенциалните области на приложение, като се анализират препятствията и се очертаят потенциалните отговори за приложението ѝ в конкретни подрегиони или морски области.
- След това да започне проект, за да изпита прилагането на МПП на подрегионално ниво и да насърчи конкретни трансгранични практики.
- Подпомага държавите-членки, чрез обща стратегия за изпълнение, да изпълняват задълженията си във връзка със своите морски стратегии съгласно Рамковата директива за морска стратегия, както и обстойна оценка до 2010 г. на морските води и съответното им ползване.

4.2. Интегрирано управление в крайбрежните области и островите

Изменението на климата, развитието на пристанищата, крайбрежният туризъм и свързаните инвестиции, опасенията за опазването на морското наследство и на морската околна среда, включително обектите от „Натура 2000“, всички те призовават за интегриран подход към управлението на средиземноморските крайбрежни области. Комисията се е ангажирала да осигури, че на

⁹ Директива 2008/56/ЕО от 25.6.2008 г.

¹⁰ Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета от 21.12.2006 г.;

¹¹ COM(2009) 163.

адаптирането към изменението на климата в крайбрежните и морските области е даден необходимият приоритет, както е посочено в Бялата книга¹².

Запазването и взаимосвързването на морското наследство в тандем с икономическите и екологичните интереси, ще се постигат и със съществуващите инструменти като инициативата за Най-добри европейски дестинации (EDEN) и Наградата на ЕС за културно наследство / Наградите „Europa Nostra“. В това отношение съществува огромен потенциал за по-нататъшно развитие в целия Средиземноморски басейн, за който културното богатство е характерна черта.

Инструментите за комплексно управление могат да спомогнат средиземноморските крайбрежни региони да работят по-добре, по интегриран начин върху социалната, екологичната и икономическата устойчивост. Държавите-членки от Средиземноморието разработват Национални стратегии за интегрирано управление на крайбрежните зони (ИУКЗ), а ЕО наскоро подписа първият басейнов правен инструмент за ИУКЗ, приет в рамката на Барселонската конвенция¹³.

Независимо от това са необходими допълнителни усилия, такива като увеличаване на координацията между управлението на извънбреговото морско развитие и на свързаното развитие на брега (границата суша-море). Това важи с особена сила за острови, за които свързаността е от особено значение. В този контекст държавите-членки се насърчават да развият интегрирани стратегии, за да се справят с предизвикателствата на островните региони и да установят система за обмен на най-добри практики. Базата знания за практики по ИУКЗ в Средиземноморието също се нуждае от укрепване.

Като насърчава непрекъснато съгласуван подход по цялата граница суша-море, следвайки подход, базиран на екосистемата, развитието на интегрирана морска политика в Средиземноморския басейн следва да предостави нов тласък за използването на потенциала на ИУКЗ.

Комисията ще:

- Предостави, базиран на уеб приложения инвентар от инструменти за ИУКЗ, най-добри практики и различни казуси, с оглед увеличаване на неговото изпълнение.
- Подкрепя чрез 7^{-та} Рамкова програма на ЕС (РП7) развитието на база знания за ИУКЗ в Средиземноморието, със специално съсредоточаване върху международното сътрудничество.
- Възможностите за изпитване за укрепването на преходната зона суша-море, по-специално като се свържат земното и морското планиране посредством действията по МПП, предложени в раздел 4.1.

¹² COM(2009) 147.

¹³ Протокол за Интегрирано управление на морските зони в Средиземноморието, подписан в Мадрид, Испания, на 21 януари 2008 г.

4.3. Улесняване на действията въз основа на знания

Развитието на устойчиви морски икономики и на ефективно крайбрежно управление изисква политики, които са изградени на основата на най-добрите налични научни знания.

Периодичното събиране на базисни данни е необходимо за оценка на екологичния статут на нашите морета и възможните изгоди от природните ресурси. Комисията ще продължи да убеждава във важността от събирането на научнообосновани съвети и данни при прилагането в Средиземноморието на Общата политика в областта на рибарството и на законодателството в сферата на околната среда. Също така ще се изследва и допълнителното сътрудничество с нечленуващите в ЕС средиземноморски страни за събирането на базисни данни чрез съвместни програми и изграждане на капацитет.

Скорошната стратегия на ЕС за мореплавателските и морски изследвания¹⁴ цели подобряване на ефективността и високото качество чрез стимулиране на интегрирани изследователски усилия. Тя също така признава важността на увеличаването на международното научно сътрудничество като важно средство за интегрирано управление на морските дейности в общите морета. Прилагането ѝ в Средиземноморието ще се изпълнява като база за укрепване на интегрираното управление. Укрепената инфраструктура за морски изследвания, усилията за интегрирано изследователско и технологично развитие (ИТР) чрез морски групи и технологични платформи, както и синергиите между държавите-членки и регионите са необходими за намиране на съгласувани решения за освобождаване на пълния икономически потенциал на нашите морета в рамките на подхода, базиран на екосистемата. По-специално, следва да се върви към разработване на мултидисциплинарно наблюдение на морското дъно, което може да спомогне за разбирането и наблюдението на рисковете от цунами.

В допълнение Комисията е в процес на разработване на Европейска мрежа за морско наблюдение и данни (EMODNET) с цел подобряване на инфраструктурата на знанията и преодоляване на преградите пред откриването, достъпа и използването на данни. В процес на създаване е Европейски морски атлас за повишаване на съзнанието и за развиване на споделена морска идентичност в морските басейни. Тези инструменти ще покриват целия басейн.

¹⁴ COM(2008) 534.

Комисията ще:

- Обърне особено внимание на Средиземноморието за създаването на интегрирана морска ERA-NET (Мрежа на европейското изследователско пространство), целяща засилване на координацията между държавите-членки в морските изследвания.
- Дефинира дългосрочна стратегическа рамка за басейново научно сътрудничество в Средиземноморието, като се даде възможност на сътрудничеството в морските изследвания да се развие в рамките на структуриран график, отговарящ на договорени общи предизвикателства.
- Развие мащабно общотематично изследователско усилие по РП7 на ЕС, насочено към интегриране на знанията за Средиземно море във всички подходящи дисциплини.

4.4. Интегрирано наблюдение за по-безопасно и сигурно морско пространство

Наблюдението на морските дейности и операции е необходимо с цел успешното управление на дейностите в морето и с цел отговор на ключови опасения, свързани с безопасността и сигурността в Средиземноморието.

Строгото изпълнение от държавите-членки на ЕС на законодателството на ЕС по морска безопасност и изграждането на капацитет в морските администрации и в пристанищните власти на средиземноморските партньорски държави са съществени за предотвратяването на инциденти и замърсяване от кораби, включително незаконни изхвърляния на нефт. Финансираният от ЕС регионален проект SAFEMED в сферата на морската безопасност, сигурност и опазването на морската околна среда допринася за преодоляването на регулаторните и структурни пропуски между средиземноморските държави-членки и партньорските държави. Комисията в допълнение ще предложи Европейската агенция по морска безопасност (EMSA) да започне техническо сътрудничество със средиземноморските партньори, включително в случаите на инциденти на замърсяване, чрез предоставянето на съдове за борба със замърсяванията¹⁵. По отношение на наблюдението на придвижването на корабите ще бъде разгледано възможното разширяване на регионалния сървър за Средиземноморието на автоматичната система за идентификация (AIS).

През последните години Frontex интензифицира подкрепата си за средиземноморските държави-членки, които са предмет на огромен натиск от незаконна миграция¹⁶. Комисията ще насърчава чрез диалог и финансова подкрепа за средиземноморските партньорски страни участието на последните в дейностите в Средиземноморието, координирани от Frontex. Що се отнася до морското правоприлагане в сферата на наркотиците, се създава засилено

¹⁵ COM(2009) 301.

¹⁶ Европейският съвет от 19 юни 2009 г. за пореден път подчерта тревогите си относно незаконната имиграция, посочвайки че „Неотдавнашните събития в Гърция, Италия, Кипър и Малта подчертават неотложната нужда от ефикасно укрепване на усилията за предотвратяване и борба с незаконната имиграция по южните морски граници на ЕС...“.

сътрудничество в контекста на Центъра за морски анализи и операции — Наркотици (MAOC-N) и *Centre de Coordination pour la Lutte Anti-Drogue en Méditerranée* (CeCLAD-M).

Досега морското наблюдение се провеждаше секторно, характеризирайки се с многократно събиране на данни на национално равнище и между различни власти. В този контекст една от ключовите цели на интегрираната морска политика е интегрираното морско наблюдение чрез насърчаването на обмен на информация и усилване на сътрудничеството между националните власти, отговорни за мониторинга и наблюдението по море¹⁷ без да се влияе на техните задачи и компетенции, установени от законодателството на ЕС и от националното законодателство. Това може да подобри не само цялостното ниво на наблюдение по отношение на събиране и обработване на информация, позволявайки по-добре координирано реагиране на море или в пристанищата, а също може и да намали разходите за наблюдение като се възползва от неексплоатираните икономии от мащаба. Включването на средиземноморските партньорски държави в интегрирането на морското наблюдение заслужава допълнително внимание.

Комисията:

- Започва пилотен проект за подобряване на сътрудничеството между националните власти от средиземноморските държави-членки, отговорни за морския мониторинг, операциите по наблюдение и обмена на информация между пристанищните власти.
- Представя в предстоящо съобщение набор от принципи, насочващи интегрираното морско наблюдение в ЕС, така че да се премине постепенно от секторен към интегриран подход към морското наблюдение на равнище ЕС и на национално равнище.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Предизвикателствата, засягащи Средиземно море изискват поделени и преди всичко интегрирани отговори, вкоренени в подобро морско управление. Това важи особено, ако се разглежда непрекъснато растящото търсене на природни ресурси и натиска върху морската околна среда, както и продължаващата нужда от растеж и работни места в морските сектори и региони.

Даден интегриран подход към морското дело подчертано не трябва да омаловажава инструментите и целите, които са били определени за постигане на напредък в специфични области с морско значение. Точно обратното, целта му е да предостави необходимата перспектива и инструменти за комплексно управление, както и да минимизира въздействието и да оптимизира ефикасността и резултатите.

¹⁷ SEC(2008) 2737 и COM(2008) 68.

Поради това Комисията приканва Съвета и Европейския парламент да:

- Одобрят целите и действията, представени в настоящото съобщение;
- Запазят предложения подход в съответните им сфери на отговорност.